

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312010679
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312010679.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a sudcov Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému R. J. , pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia § 286 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 03.04.2013, sp. zn. 4T/136/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21. novembra 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 03.04.2013 sp. zn. 4T/136/2012 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného R. J. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v bode 1

dňa 03.01.2011 v čase o 23.00 h v úseku železničnej trate Pastovce - Bielovce v km polohe od 10,400 po 10,650 odcudzil 250 metrov medeného 20 žilového závesného kábla slúžiaceho ako kontrolný kábel k priecestnému zabezpečovaciemu zariadeniu v železničnej stanici Bielovce, ktoré zostalo bez kontroly stavu, v dôsledku čoho nebolo možné zistiť, či je priecestné zariadenie v činnosti, na základe čoho bolo potrebné zaviesť dopravné opatrenia, t. j. chody vlakov museli byť vykonávané na tzv. OP rozkazy, čo znamená opatrná jazda, ktorý stav je v zmysle predpisu D17 považovaný za narušenie bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy,

v bode 2

od 20.00 h dňa 05.01.2011 do 08.00 h dňa 06.01.2011 v úseku železničnej trate Pastovce - Bielovce v km polohe od 10,425 po 10,650 odcudzil štyri kusy medeného kábla PK - o celkovej dĺžke 900 metrov slúžiaceho ako spätné hlásenie od priecestného zabezpečovacieho zariadenia v km polohe 19,929, ktoré zostalo bez kontroly stavu, v dôsledku čoho nebolo možné zistiť, či je priecestné zariadenie v činnosti, na základe čoho bolo potrebné zaviesť dopravné opatrenie, t. j. chody vlakov museli byť vykonávané na tzv. OP rozkazy, čo znamená opatrnú jazdu, ktorý stav je v zmysle predpisu D17 považovaný za narušenie bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy,

čím poškodenej organizácii Železnice Slovenskej republiky, Atrakčný obvod Zvolen, IČO: XXXXXXXX svojím konaním uvedeným v bodoch 1/ a 2/ celkovú škodu vo výške 6.562,96 eur, z ktorej sumy škoda na materiály predstavuje čiastku vo výške 1.529,75 eur,

v bode 3

od 14.00 h dňa 22.12.2010 do 09.00 h dňa 18.01.2011 v železničnej stanici Pastovce v km polohe 9,750 odcudzil 1 kus dvadsaťžilového medeného kábla o celkovej dĺžke 100 metrov slúžiaceho na signalizáciu samovratu výhybky číslo 1, v dôsledku čoho nebola indikovaná kontrola polohy od samovratnej výhybky číslo 1, z ktorého dôvodu bolo potrebné až do nahradenia odcudzeného kábla zaviesť dopravné opatrenia, t. j. chody vlakov museli byť vykonávané na tzv. OP rozkazy, čo znamená opatrná jazda, ktorý stav je v zmysle predpisu D17 považovaný za narušenie bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy, čím poškodenej organizácii Železnice Slovenskej republiky, Atrakčný obvod Zvolen, IČO: XXXXXXXX spôsobil celkovú škodu vo výške 1.272,84 eur, z ktorej sumy škoda na materiály predstavuje čiastku vo výške 28,16 eur,

pričom svojím konaním uvedeným v bodoch 1/ až 3/ spôsobil poškodenej organizácii Železnice Slovenskej republiky, Atrakčný obvod Zvolen, IČO: XXXXXXXX celkovú škodu vo výške 7.835,80 eur, z ktorej sumy škoda na odcudzenom materiály predstavuje celkovú čiastku vo výške 1.557,91 eur.

Za tento zločin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému podľa § 286 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému R. J. trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/210/2011 vydaným dňa 07.11.2011, doručeným obvinenému dňa 22.01.2013, právoplatným dňa 30.01.2013, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Zároveň podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 5.865,95 eur a poškodenému Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 1.969,85 eur a podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodeného Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: XXXXXXXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote od jeho vyhlásenia, teda včas, podal okresný prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného čo do výroku o uloženom treste.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd odsúdil obžalovaného za viac úmyselných trestných činov, spáchaných viacerými skutkami, z ktorých jeden je zločinom, pričom ho odsúdil aj za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, súd správne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona a to § 41 odsek 1, odsek 2 a § 42 odsek 2 Trestného zákona a správne mu po zrušení výroku o treste uloženom mu skorším rozsudkom uložil úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Prvostupňový súd v súlade s vykonanými dôkazmi správne vzhliadol u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, z čoho vyplýva, že po prihliadnutí na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona nemal dôvod na úpravu trestnej sadzby podľa odseku 3, resp. odseku 4 citovaného ustanovenia. Namietal však, že v prípade obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá v minulosti opakovane prichádzala do konfliktu so zákonom a je dôvod na vyslovenie podozrenia, že ide o i kriminálne narušenú osobu. Uviedol, že uložením trestu v trvaní na samej dolnej hranici trestnej sadzby páchatelovi, ktorý je súdený za niekoľko úmyselných trestných činov spáchaných viacerými útokmi, sa stráca akákoľvek individuálna diferenciácia pri ukladaní

trestov, odstupňovanie ukladaných trestov s prihliadnutím či už na okolnosti spôsobu spáchania skutku, ako aj na osobu páchatel'a. Bol názoru, že uloženie trestu obžalovanému na samej dolnej hranici trestnej sadzby je v rozpore s ustanovením § 34 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko je neprimerane miernym postihom pre páchatel'a a ako taký, nie je spôsobilý odradiť obžalovaného, resp. potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov. S poukazom na množstvo spáchaných trestných činov, za ktorý bol rozsudkom prvostupňového súdu obžalovaný odsúdený, je tiež diskutabilné, či takýto mierny trest dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Navrhol preto, aby nadriadený súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vo veci rozhodol rozsudkom sám podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a uložil obžalovanému prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že sa stotožňuje s odvolaním okresného prokurátora a navrhla preto, aby odvolací súd sám rozhodol tak, že zruší napadnutý rozsudok len čo do výroku o uložení treste a obžalovanému uloží prísnejší súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania okresného prokurátora nevyjadril a uviedol, že rozhodnutie ponecháva na zváženie odvolacieho súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o uložení treste v rozsudku súdu prvého stupňa, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, skúmal, či napadnutý rozsudok nemá chyby takej povahy, ktoré by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd v rámci revíznej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, nezistil žiadne chyby takej povahy, ktoré by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie dovolania v zmysle § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutých výrokov.

V danom prípade bol odvolaním okresného prokurátora napadnutý len výrok o uložení treste, a preto odvolací súd preskúmaval zákonnosť a odôvodnenosť len tohto výroku.

Pri preskúvaní výroku o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu dôsledne zohľadnil všetky okolnosti rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 Trestného zákona a dospel k záveru, že vzhľadom na konkrétny stupeň závažnosti konania obžalovaného, okolnosti prípadu, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, je možné jeho nápravu a prevýchovu z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie docieľiť i uložením trestnej sadzby na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Odvolací súd poukazuje taktiež na správne uplatnenie § 41 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na nález Ústavného súdu SR sp. zn. Pl. ÚS 106/2011 z 28.11.2012, ako i na skutočnosť, že síce obžalovaný má v registri trestov 8 záznamov, avšak sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, vzhľadom na zrušenie alebo zahľadenie uložených trestov. Zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, považoval odvolací súd, s poukazom na vyššie uvedené, za zákonné a správne.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie okresného prokurátora považoval za nedôvodné, a preto ho v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.